

[Rasmussen (Hvolbæk).]

henstille, at Sagen, naar den nu kommer i Udvalg, maa blive Genstand for en velvillig og grundig Behandling.

Socialministeren (Steincke): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for deres Tilsagn om at ville undergive dette Forslag en velvillig og grundig Behandling. Jeg nærer dog en vis Frygt for, at man vil lægge mere Vægt paa Grundigheden end paa Velviljen. Det er jo saadan, saa vidt jeg har forstaaet, at man fra dette høje Tings Side, eller i hvert Fald undertiden fra den højtærede Formands Side, klager over, at Tinget mangler Arbejdsstof. Jeg tror, at man, for saa vidt den nuværende Regering angaar, maa sige, at den bestræber sig til det yderste for at skaffe Tinget Arbejdsstof paa Omraader, hvor man tør vente, at Forslagene ikke med det samme forsvinder. Jeg undergiver altid mine Forslag en meget omhyggelig Overvejelse, der gaar ud paa, om det ikke vilde være rimeligt at fremsætte disse Forslag i Landstinget. Ud fra mit mangeaarige Kendskab til dette Tings Grundighed er det dog meget faa Forslag, jeg tør fremsætte her. Imidlertid følte jeg mig i dette Tilfælde nogenlunde betrygget, idet jeg sagde til mig selv: Her kommer du med 100 000 blanke Kroner, der er ingen Fare for at fremsætte Forslaget i Landstinget. Imidlertid viser det sig, at jeg efter de foregaaende Udtalelser at dømme igen har troet for godt om dette høje Ting. Jeg skal nu gøre enkelte Bemærkninger til de fremsatte Udtalelser.

Hvad særlig Venstres ærede Ordfører (Johannes Jensen) angaar, maa man jo altid beundre den særlige Logik, det ærede Medlem er i Besiddelse af, den Evne til Deduktion og rent logisk Argumentation, han udfolder, og ved hvilken det er ham muligt at tage Livet af ethvert Realitetsforslag. Jeg har haft Lejlighed til det før, men jeg kan ikke undlade, hver Gang jeg staar over for det ærede Medlem, at forny mine Udtryk for denne Beundring. Det er ham muligt over for et hvilket som helst Forslag med en fuldkommen uigendrivelig logisk Argumentation at sable det ned, selv om han i og for sig er enig i alt det, det indeholder. Det ærede Medlem sagde, at der vilde opstaa Misfornøjelse ude omkring, hvis man drog en Mængde af disse smaa Virksomheder ind under det offentlige Fabriktilsyn, men det viste sig senere, at han alligevel vilde have dem unddraget fra Tilsynet for at spare Pengene, og han fandt paa den — jeg tør vel bruge Udtrykket — snedige Udvej, at

man kunde maaske opnaa Besparelsen ved at nedsætte Honorarerne for det kommunale Tilsyn. Da den Kritik, der i al Almindelighed fra sagkyndig Side rettes mod dette Tilsyn, gaar ud paa, at det ikke er tilstrækkelig betryggende, saa vil den ærede Ordfører for Venstre opnaa at faa Tilsynet gjort mere betryggende ved at nedsætte Honorarerne for Tilsynsmændene! Jeg er ikke sikker paa, at det er den rette Fremgangsmaade, eller at man tør vente sig de Resultater, som den ærede Ordfører formenes at vente sig ved at gaa den Vej.

Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (S. Rasmussen) var ogsaa betænkelig ved at undvære det kommunale Tilsyn, særlig vedrørende Landbrugsmaskiner, og tvivlede, som sædvanlig, paa, at Udgiftsberegningen kan holde Stik. Jeg ved ikke, om man ønsker, at man ligefrem fra Ministrenes Side skal paalægge Administrationen at stille større Udgiftsberegninger op, end den selv anser for rimeligt, for det er egentlig ganske ligegyldigt, hvilke Beregninger man kommer med her i den høje Rigsdag, man faar altid at vide fra Oppositionens Side, at Beregningen sikkert ikke vil holde Stik. Men jeg er naturligvis villig til at fremskaffe alle de Oplysninger i Udvalget, der kan fremskaffes til Belysning af, om Udgiftsberegningen vil holde Stik. Den Argumentation, at man ikke er saa ked af at udbetale de 1½ Kr. til Maskinsynsmændene ude i Kommunerne, da Pengene bliver derude, den anerkender jeg, men ikke som et Argument for at bevare den gældende Ordning. Hvis Tilsynet i det hele maa siges at være ufyldstgørende, saa synes jeg ikke, man kan lægge nogen Vægt paa, hvor Pengene for Tilsynet gaar hen.

Jeg plejer i øvrigt at lade mine Forslag ledsage af udførlige Bemærkninger. Det har jeg ogsaa gjort i dette Tilfælde, men en Grænse skal der jo være. Jeg vil dog for saa vidt beklage, at jeg ikke har ladet aftrykke Fabrikdirektoratets Betragtninger, der har ligget til Grund for Lovforslagets Fremsættelse, for i saa Fald vilde jeg kunne være blevet fritaget for adskillige af de Argumenter, tror jeg, der er blevet fremsat i Dag. Dette Materiale skal imidlertid nu tilgaa Udvalget. Sagen er rejst ved Skrivelse af 2. November 1932, i hvilken Socialministeriet over for Fabrikdirektoratet meddelte, at Ministeriet havde lagt Mærke til en Artikel af Fabrikinspektør Ingerslev i „Social Tidsskrift“ for Maj—Juni 1932 samt i „Vanførebudet“ Nr. 15, 16 og 17 — hvilken Artikel jeg ogsaa skal lade fremskaffe — om Ulykkestilfælde ved Landbrugsmaskiner;